

øvrigte Togs Vedkommende kunde paavise det fordelagtige ved at bibeholde Vognklassen. Der vil i øvrigt i indeværende Aars Sommer blive gjort Forsøg med at føre enkelte Tog over Banerne, kun bestaaende af III. Klasses Vogne.

ad Nr. 16. Den ommeldte Bestemmelse vedrørende Rabatten for Kort til samtlige Baner med længere Gyldighed end en Maaned, der findes i Loven af 15. Maj 1903 om Statsbanernes Takster m. m., skal forstaas saaledes, at Rabatten ikke maa overstige $\frac{1}{3}$ af det Beløb, som Kortet uden Rabat vilde koste.

Naar Prisen for et III. Klasses Maanedskort sættes til 50 Kr., bliver Prisen for 12 Maaneder uden Rabat 600 Kr. Dette Beløb maa efter Loven højst nedsættes med 200 Kr., hvoraf følger, at et III. Klasses Aarskort til samtlige Baner ikke maa sælges for en lavere Pris end 400 Kr.

ad Nr. 17. Bestemmelsen i Lovforslagets § 1, 2, c om Hurtigtogstillæg er optagen uforandret fra § 60, c i Loven af 15. Maj 1903 om Statsbanernes Takster. Efter Bestemmelsens Ordlyd formener man, at Ministeren indenfor den fastsatte Højeste- og Mindestebetaling kan bestemme Tillægsafgiftens Størrelse og saaledes ogsaa er i Stand til administrativt at ændre den nuværende Betaling. Der bør formentlig ikke foretages nogen Indskrænkning af Ministerens Ret hertil, idet det neppe vilde være rigtigt at besværliggøre Forandringen, hvis man i en kommende Tid skulde finde det praktisk at fastsætte Tillæget anderledes, end man nu finder det rigtigt.

ad Nr. 24. Man ser sig ikke i Stand til at oplyse, hvorledes den i Banerne anbragte Kapital fordeler sig paa de forskellige Underkonti. Naar en saadan Fordeling ikke skal foretages ganske vilkaarligt, kan den kun finde Sted efter en forudgaaet Vurdering, og en saadan er vanskelig at foretage og vil koste baade Tid og Penge. Til nærmere Oplysning skal man erindre om, at en ret kursorisk Vurdering, som foretoges i 1899, jfr. Bilag A, Side 96—97, til den Betænkning, som afgaves af den i Henhold til Lov af 26. Marts 1898, § 26, nedsatte Jernbanekommission, krævede et Arbejde, der paa det nærmeste varede 5 Maaneder.

ad Nr. 25. I Regnskabsaaret 1909—10 vare af de bevægede Pladser gennemsnitlig 25,1 pCt. optagne. En nøjagtig Opgørelse af Besættelsen indenfor de enkelte Vognklasser foreligger ikke. Sammenholdes Antallet af Pladskilometre med Antallet af Personkilometre, viser det sig, at Benyttelsen i I. og II. Klasse var 19,3 pCt., i III Klasse 29,8 pCt.

ad Nr. 26. Naar man i sin Tid, efter at der var indført Banegaardsspærring paa Stationerne paa Nord- og Kystbanen, opgav at søge en tilsvarende Ordning indført paa andre Banestrækninger, var det, fordi man skønnede, at Bekostningerne herved vilde blive ret betydelige og neppe opveje de Fordele, som opnaas ved Systemet.

ad Nr. 27. For Postens Befordring yder Postvæsenet Betaling i Henhold til en af Ministeriet under 5. Februar 1904 stadfæstet Overenskomst mellem Statsbanerne og Generaldirektoratet for Postvæsenet. Efter denne betaler Postvæsenet for Førsel af Post i de særlige Postvogne eller Postrum 2,5 Øre pr. km for hver Meter af Vognens eller Rummets Længde. Bruges Postboggievogne, betales dog efter en senere Tillægsbestemmelse 4 Øre pr. km. Udenfor Postvogne og Postrum betales pr. Lade eller Sæk med Breve og Aviser 75 Øre og for andet Gods Fragt som for lette Varer, sendte som Ilgods. Smaatasker med Breve og Aviser befordres dog frit.

ad Nr. 28. Statsbanerne yde ikke andre Statsinstitutioner vederlagsfri Befordring af Personer og Gods, medmindre saadant er hjemlet ved § 65 i Lov af 15. Maj 1903 om Statsbanernes Takster m. m. Derimod stilles der paa mange Stationer vederlagsfri Lokaler til Raadighed for Post- og Toldvæsenet, ligesom der ogsaa i adskillige Tilfælde er afgivet Grund uden Betaling til Opførelse af Postbygninger. Om disse Forhold paatænkes indledet Forhandlinger med de paagældende Institutioner.

Sluttelig tilføjes, at de af Udvalget ønskede Oplysninger om de ikke i nærværende Skrivelse besvarede Spørgsmaal ville blive eftersendte, saasnart det